

10.30 u Maksymiliana

Fakt, że filozofia była wykładana na studiach politechnicznych nie jest powodem do wstydu, raczej dziś, kiedy często jest ona wyparta przez psychologię biznesu, kapitał zaufania, historię techniki i inne erzace – należy tylko ubolewać. Jak sięgać po energetyczne zasoby wszechświata, bo z motyką na Słońce przecież nie wypada! Arystotelowski model ruchu i zmiany, znany każdemu energetykowi, może być uzupełniony platońskim dobrem, pięknem i prawdą.

Zbliża się sierpniowe święto energetyków, elektryków i zawodów pokrewnych, tym razem w 80. rocznicę śmierci św. Ojca Maksymiliana Kolbe. Jak od wielu lat elektrycy podążą do Harmęży i Oświęcimia lub Niepokalanowa, albo do swoich pobliskich miejsc kultu świętego. Jak wzbogacać znajomość filozofii na co dzień, aby zachodząca transformacja energetyczna była dla nas inspiracją, a nie okazją do narzekań.

„10.30 u Maksymiliana” – to tytuł książki Michała Hellera, zbiór krótkich homilii (kazań) wygłaszanych w Tarnowie w Kościele Świętego Maksymiliana Marii Kolbego prawie zawsze, gdy ksiądz profesor przebywał w swoim rodzinnym mieście. O autorytecie laureata Nagrody Templetona nie trzeba przekonywać, wystarczyłoby wybrać się na spotkanie z nim, aby zobaczyć tłumy chętnych do znalezienia się w pojmowalnym wszechświecie albo poszukujących szczęścia w przestrzeniach Banacha. Mistrz w poruszaniu się w obszarach nauki i kształtowania wyobraźni.

Michał Heller jest polskim katolickim duchownym, kosmologiem, a także teologiem. Jest pracownikiem Papieskiej Akademii Teologicznej oraz Watykańskiego Obserwatorium Astronomicznego. W roku 1996 otrzymał doktorat honoris causa na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Jest, jak wspomniano, laureatem prestiżowej Nagrody Templetona (tzw. katolicki Nobel), którą przyznaje się za szczególny wkład w rozwój duchowego wymiaru ludzkiego życia poprzez praktyczną działalność czy też odkrycia naukowe.

Michał Heller specjalizuje się w fizyce, kosmologii relatywistycznej, w filozofii przyrody, a także w relacjach zachodzących między nauką i wiarą. Jest kawalerem Orderu Orła Białego. Jako autor ma na swoim koncie wiele publikacji. Wśród nich znajdują się pozycje, takie jak: „Wierzę, żeby rozumieć”, „Stworzenie i początek wszechświata. Jak pogodzić wiarę w stworzenie świata przez Boga z wiedzą naukową?”, „Filozofia przypadku. Kosmiczna fuga z preludium i codą”, „Filozofia nauki” czy „Moralność myślenia”.

Wśród nowości, które wyszły spod pióra ks. Hellera jest m.in. kolejna, czwarta część zebranych kazań, które ks. Heller głosi w kościele pw. św. Maksymiliana, tym razem zatytułowanych „Gdy rozerwą się więzy czasu”.

– Temat czasu zawsze mnie fascynował jako temat filozoficzny, egzystencjalny, głęboko teologiczny. Świadectwa tej fascynacji można znaleźć rozsiane we wszystkich poprzednich tomikach. Nawet w samych tytułach: „10.30 u Maksymiliana” to przecież wyraźnie wskazana godzina na zegarze; „Zakład o życie wieczne” to rozgrywka między czasem a wiecznością; a „Daj nam oczy widzące” prośba o wzrok tak przenikliwy, by mógł wznieść się ponad czas. „Gdy rozerwą się więzy czasu...” prowadzi ten ciąg refleksji do momentu, w którym nasz czas się urwie, a trzy kropki zawieszają perspektywę na brzegu Nieznanego. Ta perspektywa jest perspektywą wszystkich rozważań w tym tomie – objaśnia ks. Michał Heller.

Inną, ciekawą, choć trochę w tematyce podobną, nową propozycją Hellera jest książka „Uchwycić przemijanie”. To bardziej naukowe spojrzenie na czas, przeszłość i przyszłość. Michał Heller przedstawia zagadnienie czasu w perspektywie historycznej mając na uwadze dzisiejszy stan nauk: matematyki, fizyki i kosmologii.

Możemy śledzić pasjonującą historię myśli ludzkiej podanej w zwartej formie – każdy rozdziałik (kazanie) to raptem maksymalnie 5 minut.

Zachęcamy do lektury i uczczenia święta energetyków o dowolnej godzinie 14 sierpnia!

Bogumił Dudek

